

הרבנים נדהמו כשהאשה שביקשה גם

הודתה: „אני בוגדת בבעלי!“ והם נדהמו

עוד יותר כשהבעל טען: „אני לא מאמין לה!“

שקרנית

או

בוגדת

רוזה בקוא

אני לא אתן לה בשום אופן גט. אני לא מאמין שבגדה בי. ברור שדברי הר אשה אינם אמת. שאם לא כן, מדוע לא ניסחה זאת בכתב-התביעה? יוצא מכך שהיא משקרת.

„הבעל מצדו הינו אדם ישר ומסור, שניסה בכל מאודו להשכין שלום-בית בביתו, תוך נפילה לרגלי אשתו. דבר אחד ברור כשמש: שהאשה בהודאתה שבגדה ובוגדת היא בבעלה עם גבר זר, איבדה את מזונותיה לעולם ועוד. אולם כל עוד לא הוכח בעדים כשרים, שאכן זינתה האשה תחת בעלה, אין היא נאסרת עליו. ומה גם שזה הצהיר, שאין הוא מאמין לדבריה שבגדה בו. האשה אפילו לא הביאה את מי שלטענתה בגדה עימו בבעלה. נמצא שבפנינו הודאה בבגידה, שהבעל אינו מאמין בה, ושלא הוכחה כדת וכדין.“

אונס בליל

הנישואין

רוזה נישאה ללטיף בעיר הנפט הי איראנית עבאדן. רוזה היתה אז רק בת 13 ולטיף בן 20. הוריה של רוזה, שהיו במצב כלכלי קשה, השיאו אותה חרף התנגדותה, מפני שלטיף היה מוכן לקבלה בבגדיה בלבד, ללא כל דוגינה. לטיף עזב את בית הוריו בעיר שיראז בהיותו בן 16. הוא עבר לגור בבית דודו בעבאדן, בשכונת לבית הוריה של רוזה. לטיף שם עין על הבת הצעירה של השכנים, ובתיווכו של הדוד השתכנעו הוריה לתייה לו לאשה. איש לא התחשב אז בדעתה של הילדה בת ה-13.

סיפורה רוזה בקוא:

כבר מהלילה הראשון קיבלתי ממנו דיכאון. לא הייתי יכולה לסבול אותו. הוא היה מכוער וזה דחה אותי. לא הבנתי אז כלום, אבל ידעתי שאני לא אוהבת אותו ולכן סירבתי לקיים איתו יחסים. הוא ניסה תחילה לשכנע אותי במילים, אבל כשזה לא עזר הוא אנס אותי, תוך מכות ועינויים.

ככה זה נמשך החל מליל הנישואין. הוא היה בא אלי כל לילה למיטה ואונס אותי באכזריות. כשהוא ראה שאני ממשוכה לטרוב, הוא התחיל גם להתעלל בי. הוא היה זורק אותי בלילה מהבית, אחרי שאנס אותי, והיה מתייחס אלי כמו אל שיפחה.

(המשך בעמוד 58)

סכומי החובע - נחבע

1. החובע-נחבע - להלן החובע.
2. הנחבע - חובעם - להלן הנחבעם.
3. כפני כב" ביה"ד סמי תביעות:
4. הנחבע - של החובע, לכלום ביה. והסניה - של הנחבע לצירושין.
5. נדון מחילה בתביעה הגירושין.

מאידך מידן הנחבעה דופה למי שמה בכך וסדיים בחביתה. סהלא ככל הבוקי-מריקי, שהפלה זו בפרישה תביעה, נבד החובע, לא טענה מאוסה כפני כב" ביה"ד. כך טענותיה נסארו כאבן שאין לה הופכין.

מאידך - הפתיעה הנחבעה מה הכל, כססתה מדרך טענותיה, סכפרסה תביעה ה"ק על ה"ק פרסא, ועלתה על פרסה דרכיה של סוסה.

4. הנחבעה - חודחה לפסע - הוך זניחה טענותיה שכחב החביעה, אפילו על דרך הרצאתן כפני כב" ביה"ד - כי בגדה ובוגדם היא בבללה עם גבר זר בשם אלי חזל.
5. זאת שמענו לא רק מפי בא-כוחה, אלא שהדבר מפורש יבא גם מפייה.

והנה הדברים ככתבם וכלשונם:

סיכומי התביעה

הדברים יצאו מפורשים

בבית-הדין. „העד לא רצה להופיע, כי הוא מתבייש לבוא.“ סיפר עורך-הדין בן-דוד לדיינים. „אבקש להאמין לגירסת האשה שבגדה בבעלה. מכיוון שכל מה שעשתה לא עזר לה, היא הצהירה בפני בית-הדין, במר נפשה, שלא תהיה לה ברירה אלא לחטוא עם גבר זר. לצערי היא עשתה זאת. היא חיה עם גבר זר, ששמו פורסם בפרוטוקול, אך כתובתו לא נמסרה מחד שיעשו בו שפטים.“

הודאה

שלא הוכחה

פרקליטו של הבעל, עורך-הדין מאיר כהן, תיאר את המצב באור שונה. „האשה הפתיעה כססתה מדרך טענותיה שברשת התביעה. ועלתה על פרשה דרכיה של סוסה.“ טען. „היא הודתה לי פתע, תוך זניחת טענותיה שבכתב-התביעה, אפילו על דרך הרצאתן בפני כבוד בית-הדין. כי בגדה ובוגדת היא בבעלה עם גבר זר בשם אלי חזל. זאת שמענו לא רק מפי בא כוחה, אלא מפורש יצא הדבר גם מפייה.“

„הבעל השיב לדברי אשתו בכך שאמר:

לופמי בית-הדין הרבני קפאו על מושבם. לנגד עיניהם התהפצו היוצי-רות. האשה שעמדה על דוכן-העדים הש-מיעה דברים שלא יאמנו. „אני בוגדת בבעלי!“ טענה בלהט. „יש לי קשרים עם גבר זר בשם אלי. אני מכירה אותו כימעט חצי שנה. אני אוהבת אותו. אנחנו חיים כמו בעל ואשה. אני חיה איתו ככה. אפילו שלא אתחתן איתו.“

אולם תדהמת השופטים גברה עוד יותר כאשר שמעו את דברי הבעל. „אני לא מכיר גבר בשם אלי“ הגיב הבעל על דברי אשתו. „אני לא מאמין לדבריה, שבגדה בי!“

הרבנים גשמעו בעת דיון בתביעת גירושין, אותה הגישה רוזה בקוא לבית-הדין הרבני בתל-אביב נגד בעלה. לטיף בקוא, רוזה בת ה-45 הודתה בפה מלא בפני בית-הדין, כי היא בוגדת בבעלה. במטרה לשכנע את הדיינים שאין אפשרות להמשיך בנישואין, וכדי שיצו על בעלה לתת גט. אולם לטיף בן ה-52, המתנגד לגירושין, לא נפל בפח. הוא הצהיר בו במקום שאינו מאמין לדברי אשתו, וכך נוצר מצב מוזר: האשה מאשימה את

עצמה בבגידה, ואילו הבעל, שהוא כביר כול הנבגד, מגן עליה ומסרב לתת לה גט.

בוגדת או

שאינה בוגדת?

בכתב-התביעה שהגישה רוזה בקוא לבית-הדין, באמצעות עורך-הדין אמנון בן-דוד, היא אינה מזכירה כלל את פרשת הבגידה. את דבר הבגידה חשפה רק בעיצומו של הדיון המישפטי, כאשר חששה שהכף נוטה לזכות בעלה. שביקש להשכין שלום בית בינו לבין אשתו, אולם הדיינים לא התרשמו גם מטענת הבגידה. הם קבעו ש„אין אדם משים עצמו רשע, ופסלו משום כך את עדותה של רוזה.“

פרקליטה הנמרץ של האשה החליט שלא לוותר. הגבר שעימו בוגדת רוזה, לדבריה, הוא אלי חזל משכונת יד-אליהו בתל-אביב. עורך-הדין בן-דוד הציע לבית-הדין, שיזמין את אלי חזל להעיד בפניו, כדי שיוכל לתמוך בגירסת הבגידה של רוזה. הדיינים נעתרו לבקשת הפרקליט ודחו לשם כך את המשך הדיון. אולם כבוא היום לא התייצב אלי חזל

פרקליט בן-דוד
המאהב נעלם